

[Iver Poulsen.]

kan ikke gå med til, at landets løbende valutaindtægter skal suppleres med udenlandske lån.

Anderledes stiller det sig, når talen er om optagelse af lån til investering i produktionsapparatet. Det kan være en både fornuftig og rentabel fremgangsmåde, og efter den forfejlede økonomiske politik, som regeringen har ført, er det den eneste farbare vej, Danmark har i dag. Vi deler helt nationalbankens opfattelse, som den er udtrykt i en udtalelse fra banken i forbindelse med statslånsloven af 16. juni 1961. Venstres ordfører, det ærede medlem hr. Damsgaard, har citeret fra udtalelsen, hvad jeg kunne ønske at have fremført, og jeg skal derfor nøjes med at henvise til det ærede medlem hr. Damsgaards indlæg ved denne lejlighed. Når den nødvendige valutaopsparring, nationalbanken talte om, ikke har kunnet finde sted i de gode tiders Danmark, fordi regeringen helt har manglet forståelse for den private opsparings samfundsmæssige betydning og tvært imod at støtte den gennem skattepolitikken ligefrem har jagtet den og sparernerne, vil det efter vor mening være uforsvarligt ikke at søge at afbøde de uheldige virkninger af regeringens økonomiske politik på udbygningen af industriens produktionsapparat — i dette tilfælde altså kraftværkerne — og derfor kan vi under de foreliggende omstændigheder gå med til optagelse af et udenlandsk lån til den i lovforslaget omtalte investering i vore kraftværker.

Derimod ønsker vi ikke at medvirke til, at valutakassen skal holdes i orden gennem saltvandsindsprøjtninger som udenlandske statslån. Netop i en tid, da regeringen utrætteligt formaner befolkningen til at holde måde, d. v. s. sætte tæring efter næring og ikke kræve eller forbruge mere, end indtægten, d. v. s. produktionen, kan svare til, finder vi det uanstændigt, hvis regeringen ikke selv nu vil indrette sin økonomiske politik sådan, som den forlanger at den enkelte borger skal gøre det. Nu må regeringen også stemme kravene ned. Det er galt nok, at hele vor valutaopsparring er sat over styr; men det vil være helt uforsvarligt, om regeringen får mulighed for at fortsætte den økonomiske galskab, som raser her i landet, og pantsætte lan-

det gennem udenlandske statslån for at opretholde et forbrug, som vi ikke har råd til, og så ellers bare vente på, at noget skal vise sig.

For øvrigt så jeg i dagspressen i går, at der er forhandlinger i gang med hensyn til Danmarks lån til u-landene, et lån, som kan beløbe sig til 100 mill. kr. Vi har aldeles ikke noget imod, at Danmark yder et sådant lån til ophjælpning af u-landene, men vi ville i hvert fald finde det rimeligt og rigtigt, om vi tilvejebragte et sådant lån gennem et overskud i vor arbejdsindtægt. Hvis det er sådan, at Danmark skal ud og låne penge for igen at låne dem ud til u-landene, så vil Danmark let komme til at optræde som en kedelig flottenheimer.

Finansministeren (Poul Hansen): Jeg vil gerne have lov til at takke for den — det må jeg vel have lov til at sige — overvejende venlige modtagelse af dette lovforslag. 3 af de ærede ordførere har givet tilslutning, og 2 af de ærede ordførere, forstod jeg, ville overveje en tilslutning på grundlag af de forhandlinger, som skal føres, og den sidste ærede ordfører kunne da i alt fald strække sig til at give tilslutning til halvdelen af lovforslaget.

Det siger sig selv, at ved en sag af denne art må nok de fleste oplysninger gives under udvalgsarbejdet. Jeg mener mig i stand til under udvalgsarbejdet at kunne begrunde, hvorfor jeg lægger megen vægt på, at lovforslaget gennemføres meget hurtigt, og hvorfor jeg ikke kan imødekomme den ærede konservative ordførers synspunkt om, at dette lovforslag burde indgå i forårets helhedsløsning.

Må jeg vedrørende nogle af de spørgsmål, der er stillet mig, i øvrigt sige følgende:

Der er spurgt, hvorledes det forholder sig med anvendelsen af og de nærmere forhold vedrørende Interbanklånet og de øvrige eventuelle lån til vor elkraftudbygning. Jeg kan sige, at proventet af Interbanklånet udelukkende anvendes til indkøb i udlandet af materiel til elværkerne, men det er ikke sådan, at der stilles krav fra Interbanken om, at de eller de ting skal købes i udlandet. Det foregår på den måde, at elkraftværkerne ud fra deres egne interesser og dispositioner planlægger, hvilke indkøb man skal foretage i udlandet, og